

1706 crossword puzzle grid with numbers 1-75.

פיתרון התשבץ יש לשלוח לת"ד 136, תל-אביב, ולציין על המעטפה: "תשבץ 1706". בין הפותרים יוגרו 3 פרסי ספרים.

מאונך: (1) ניחוח. (2) העתקת דבר מ' זמנו. (3) שחקנית קולנוע איטלקיה, ... (4) קודש הקודשים בבית-המקדש. (5) מנגד. (6) סיומת לרבות. (8) יכה, יהלום. (9) שיכבה. (10) ייעשה מר. (11) עיר ב' סרביה, נקודת-המוצא למלחמה העיראשונה. (12) יפחד. (13) מין קוז. (15) מראשוני ה' תיאטרון העברי. (18) כעסנית. זמח. (19) סופר רוסי נודע (ש"מ). (22) מידת-לח' סגנה. (23) אות, סימן. (25) נמצא בינלאומי דגול (ש"מ). (26) בדרן צעיר ומבטיח ב' ישראל. (27) מין אגוז קוקוס. (28) קיים. (31) להבה. (32) אינו מעיד על עיסתו. (33) סל. (35) מחבר, המרד על הקיין. (37) דומה ל... (39) נעשה בקלות. (45) ממצא ה' טלפון. (46) ירוק. (47) אופנבך חיבר עליו "סיפורים". (48) קרס. (51) משרר יווני קדום. (53) גרשווין חיבר אופרטה עליו ועל בס. (55) שם בכה הנביא יחזקאל. (58) רגל מלאכותית. (59) מטבע יפנית. (60) ממעוזיו של יוסיפוס פלאוויוס. (62) אשתו של יופיטר. (63) התעופפתי בקלילות. (65) סטארטר. (66) פילבוקס. (68) מה שאין לבגיון. (70) הפנה, הטח למקום אחר. (72) חבלין מזרחי לקפה. (73) מכניווי האלוהות.

נחמיאס

(המשך מעמוד 15) ערבי מספר אחד בעוז עזר לי למצוא את זאקוט. "האם ביקשת רשות מהמימשל הצבאי להיכנס למחנה הפליטים? הרי זה מקום ש' אסור לישראלים להיכנס בו." "לא, לא ביקשתי רשות. נכנסתי ללא רשות. אני מדבר ערבית מעולה, וכפי ש' אמרתי, יש לי שם חברים רבים."

מכה מתחת לחגורה

"למה אמרת שתגלה את שם האיש שגילה לך את שמו של זאקוט רק בבית-המשפט?" "כי נפגשתי הבוקר במיקרה עם דן בן-אמוץ ביפו, והוא אמר לי שהוא שוקל את האפשרות להגיש נגדי תביעה משפטית, ש' יגיש. אני אפוצץ אותו." "החלפתם ביניכם דברים חריפים?" "לא. בן-אמוץ שאל אותי אם אני חושב להרוס את הקריירה הפוליטית שלו, וביקש לדעת מדוע אני מכנה אותו בשמו הישן דווקא." "הסברת קודם מדוע עליה דווקא על בן-אמוץ. אבל מדוע בכלל יצאת למלחמה הזו?" "שלחתי יותר מ-15 מכתבים למערכת ידעות אחרונות. ביקשתי למחות בהם על האוריינטציה של זיוה וציון ועמוס קינן ו' דומיהם. לא קיבלתי אפילו תשובה." "איך הגיב הקהל על התקפתך על בן-אמוץ?" "אני מקבל טלפונים ומכתבים מעודכנים מכל חלקי הארץ. אחרים שולחים מכתבים נגד - בלי חתימה, נתת מכה מתחת ל' חגורה, כתב אחד."

אני בעד חופש הביטוי

תה הרי איך פחדן. מדוע, אם כן, אתה מסרב שאצלם אותך? "טוב... תצלם. אבל תחזרו את התמו"

אשתו של נחמיאס, לבעלי היתה התקפת לב.

נה הכי טובה. לא התכוננתי לדבר הזה. "מה לדעתך צריך להיות הפיתרון למצ' בנו הפוליטי?" "על הכורסה הזו שעליה אתה יושב כ' רגע, ישבו ערבים רבים מהרצועה. דיבר' תי איתם רבות וגלויות, על מלחמה ועל שלום. הם רוצים רק דבר אחד: שנחזור למצב מלפני 1947. איך אפשרי דבר כזה? אני מוכן להחזיר שטחים - אבל רק עבור שלום מובטח. בכלל, אני בעד חופש הביטוי, אני בעד מלכת האמבטיה, למשל." "לאיזו מפלגה אתה משייך?" "אינני חבר מפלגה. הייתי ברפ"י ועזבתי. יש לי את חברי שלי. למשל, דוק מאירר' ביץ. אתה מכיר אותו אולי? בחור עליה. נפגשים אצלי בימי שישי, מדברים על ה' מתרחש במדינה."

עוד שערוריות

"מה השלבים הבאים שלך במיתקפה?" "נגד בן-אמוץ?" "אני יוצא בכרוז חדש נגדו. אחרי זה אני פותח בחקירה חדשה לגלות את עיקבותי של הערבי אשר התגורר קודם בביתו של דן בעין-הוד. מלבד זה יש לי לספר על שערורייה אחרת. ב'56-57' רכש בן-אמוץ אומה ערבית בירושלים, במושבה הגרמנית, ובנה שם צריף. אחר-כך הוא מכר את זה, והרחיח יפה." "האם האומה עליה עומד ביתך, אמנון נחמיאס, איננה שייכת לפליט ערבי?" "כן, זה נכון. המגרש היה שייך לערבי. אבל אני לא מבקש החזרת שטחים סתם, כמו בן-אמוץ."

האשה: זיוה רובינשטיין

אשה שפסעה בצעדים מהירים לאר' רך המסדרון בניין הרבנות הראשית בתל-אביב, בבוקר יום החמישי האחרון, לבשה הצאית מיני ירוקה ופיאה בלונדינית מתולתלת כצו האופנה האחרונה. לצידה פסע גבר נשוא-פנים, ומאחוריה, במרחק מה, גבר שני בעל הופעה מרשימה, שוהף-פנים וגבה-קומה. העוברים ושבים שחלפו על פני השלישייה לא הבחינו בהם בשום דבר מיוחד. ואכן, קשה היה להבחין בכך שהאשה עומדת, תוך רגע, לאבד את השליטה על עצמה. סצינת-הפתחה של השערוריה הסו-ערת היתה שלווה ורועמת - כאילו תוכננה על-ידי במאי הסצינות הבאות היו פחות שלות.

אישין במם הכנסה

אשה היתה זיוה רובינשטיין, מורה בת 35. הגבר שליזה היה עורך-דינה, חיים בסוק, סגן ראש עיריית תל-אביב. הגבר שמאחור היה מאחורי זיוה לא רק במסדרון, אלא גם בחייה: היה זה בעלה לשעבר, עקיבא רובינשטיין (37) טרקטוריסט, קוסם ובורן.

ההתפוצצות אירעה ללא כל התראה מוקדמת: לפתע, במהירות הבזק, הסתובבה זיוה לאחור, ניצבה נוכח בעלה לשעבר, ופרצה בצעקה היסטרית. "אני אהיה מחר במסי-הכנסה ואגלה להם בדיוק כמה אתה מרוויח. אני אוכיח להם שאתה מרויח 4,000 ל"י לחודש." ההתקפה הפתאומית הפתיעה את הגבר, אולם הוא לא נשאר חייב: "ואני אהיה מחר בבית-הספר שלך, ואספר איוה עניינים את מנהלת עם המנהל שם, שכל המורים יודעים על זה, שאג בחזרה."

"תעשה כבר משהו, צרחת זיוה - וללא כל קשר לטקסט העיפה, שוב בפתאוי מיות מפתיעה, ססירה מצלצלת בדיוקנו של אהוב-נעוריה."

שכמותך

וב, כמו קודם, הופתע עקיבא, אך הוא התאושש במהירות. התאוששתו באה לידי ביטוי בסטירה נגדית על לחי אשתו, שצילצלה גם היא לא רע. 15 שנה לא הרמתי עלייך יד, צעק הגבר בזעם, למרות כל מה שעשית לי - ועכשיו את מעיזה להרים עלי יד? ... שכמותך." לשמע השם המפורש, הקשור לסייג מיק-צועי מסויים מאוד ועתיק, איבדה זיוה את עשתונותיה כליל. בתנועה אלגאנטית ומלר-טשת - אך שוב, מהירה כבזק - הורידה את נעלה, הושיטה ידה לאחור - והנעל התעופפה באוויר, כטיל נבריאגל בוצעיר-אנפין, לעבר ראשו של עקיבא. הפעם היה הגבר כבר מוכן להפתעות. הוא הספיק להתכופף בשנייה האחרונה, הנעל המשיכה במעופה - ונחתה בקול פיצוץ עמום בראשו של רב הדור-פנים; שעמד וצפה בעניין רב בוויכוח המשפחתי. זה כבר היה יותר מדי. הרב הפגוע הזעיק את אחד משוטרי בית-הדין הרבני, וזה הפריד בין עקיבא וזיוה, לאכזבתם העמוקה של הצופים. סצינת הסיום התקיימה באחת בצהריים